

UOHSX007VCHJ

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0786/2015/VZ-01919/2016/543/JWe

Brno: 15. ledna 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 9. 11. 2015, jehož účastníkem je

- zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava,

ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „Tisk studijních opor a posterů, letáků“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014, jejíž oznámení o zrušení v části 2 „Tisk posterů a letáků“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2014 pod ev. č. 400299 a oznámení o zadání v části 1 „Tisk studijních opor“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 401926, **rozhodl takto:**

I.

Zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 43 odst. 2 citovaného zákona a zásadou transparentnosti zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona nestanovil ve výzvě k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014 na část 1 „Tisk studijních opor“ veřejné zakázky „Tisk studijních opor a posterů, letáků“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014, jejíž oznámení o zadání v části 1 „Tisk studijních opor“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek

dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 401926, délku zadávací lhůty nebo její konec datem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel s vybraným uchazečem – Jan Medek, IČO 72122757, se sídlem Nušlova 42, 377 01 Jindřichův Hradec – uzavřel dne 5. 11. 2014 kupní smlouvu na plnění předmětu části 1 jmenované veřejné zakázky.

II.

Zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o části 1 „Tisk studijních opor“ veřejné zakázky „Tisk studijních opor a posterů, letáků“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014, jejíž oznámení o zadání v části 1 „Tisk studijních opor“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 401926, ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno uzavřením kupní smlouvy dne 5. 11. 2014 s vybraným uchazečem – Jan Medek, IČO 72122757, se sídlem Nušlova 42, 377 01 Jindřichův Hradec – tedy nejpozději do 20. 11. 2014, ale až po uplynutí zákonné lhůty dne 26. 11. 2014.

III.

Zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o části 2 „Tisk posterů a letáků“ veřejné zakázky „Tisk studijních opor a posterů, letáků“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014, jejíž oznámení o zrušení v části 2 „Tisk posterů a letáků“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2014 pod ev. č. 400299, ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno dne 10. 10. 2014 vydáním rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení na jmenovanou část předmětné veřejné zakázky, tedy nejpozději do 27. 10. 2014, ale až po uplynutí zákonné lhůty dne 31. 10. 2014.

IV.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí **se** podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava – **ukládá**

pokuta ve výši 5 000 Kč (pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava (dále jen „zadavatel“) – zahájil zadávací řízení veřejné zakázky „Tisk studijních opor a posterů, letáků“ zadávané podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014, jejíž oznámení o zrušení v části 2 „Tisk posterů a letáků“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2014 pod ev. č. 400299 a oznámení o zadání v části 1 „Tisk studijních opor“ bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 11. 2014 pod ev. č. 401926 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona, obdržel dne 7. 10. 2015 podnět k přezkoumání postupu zadavatele ve věci předmětné veřejné zakázky. V souvislosti s obdrženým podnětem si Úřad vyžádal od zadavatele jeho vyjádření k podnětu a dokumentaci o veřejné zakázce.
3. V dokumentu označeném jako „Zadávací dokumentace a výzva k podání nabídek“ ze dne 9. 9. 2014 (dále jen „výzva k podání nabídek“) je v části II „Vymezení předmětu zakázky“ uvedeno, že zadávací řízení je rozděleno na část 1 „Tisk studijních opor“ s předpokládanou hodnotou 65 217,39 Kč bez DPH (dále jen „část 1“) a část 2 „Tisk posterů a letáků“ s předpokládanou hodnotou 23 800 Kč bez DPH (dále jen „část 2“).
4. Ve výzvě k podání nabídek zadavatel nestanovil ani pro jednu část veřejné zakázky délku zadávací lhůty podle § 43 odst. 2 zákona.
5. Součástí dokumentace o veřejné zakázce je rozhodnutí zadavatele ze dne 10. 10. 2014, kterým zrušil část 2 veřejné zakázky podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona, neboť mu po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka.
6. Součástí dokumentace o veřejné zakázce je i kupní smlouva na část 1 veřejné zakázky, kterou zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem – Jan Medek, IČO 72122757, se sídlem Nušlova 42, 377 01 Jindřichův Hradec (dále jen „vybraný uchazeč“) – dne 5. 11. 2014 (dále jen „smlouva“). Cena části 1 veřejné zakázky činí podle článku II smlouvy 32 000 Kč včetně DPH.
7. Písemnou zprávu zadavatele ve smyslu § 85 odst. 1 zákona zveřejnil zadavatel na svém profilu zadavatele dne 31. 10. 2014 pro část 2 a dne 26. 11. 2014 pro část 1 veřejné zakázky.
8. Po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce a na základě vyjádření zadavatele k podnětu získal Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem při zadávání předmětné veřejné zakázky a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

9. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.

10. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38227/2015/543/JWe ze dne 6. 11. 2015. Současně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38310/2015/543/JWe z téhož dne stanovil zadavateli lhůtu, ve které byl oprávněn navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení.
11. Správní řízení bylo v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 113 zákona zahájeno dne 9. 11. 2015, kdy zadavatel obdržel oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38227/2015/543/JWe ze dne 6. 11. 2015.
12. Dne 20. 11. 2015 obdržel Úřad ve lhůtě stanovené usnesením č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38310/2015/543/JWe ze dne 6. 11. 2015 vyjádření zadavatele k zahájení správního řízení ze dne 19. 11. 2015 (viz dále).
13. Usnesením č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-41363/2015/543/JWe ze dne 26. 11. 2015 stanovil Úřad zadavateli lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se ve lhůtě stanovené citovaným usnesením k podkladům rozhodnutí vyjádřil dne 4. 12. 2015 (viz dále).

Vyjádření zadavatele ze dne 19. 11. 2015

14. Zadavatel se k usnesení č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38310/2015/543/JWe ze dne 6. 11. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 11. 2015, které Úřad obdržel dne 20. 11. 2015, a v jeho úvodu konstatuje, že sděluje své procesní stanovisko, přičemž vedle procesního stanoviska a shrnutí své argumentace k věcné stránce předmětného správního řízení odkazuje na své stanovisko k podnětu ze dne 21. 10. 2015. K tomu Úřad poznamenává, že veškeré argumenty uvedené v předmětném stanovisku zadavatele k podnětu ze dne 21. 10. 2015 jsou prezentovány i v jeho stanovisku k zahájení správního řízení ze dne 19. 11. 2015, a proto je v odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad dále samostatně neuvádí.
15. Zadavatel ve svém vyjádření konstatuje, že nerozporuje skutečnost, že po ukončení zadávacího řízení byla písemná zpráva zadavatele uveřejněna až po 21 dnech (tento údaj se týká části 1 veřejné zakázky, pozn. Úřadu). Zadavatel trvá na tom, že tímto postupem nedošlo a ani nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, že postupoval v průběhu zadávacího řízení podle zásad hospodárnosti a že z jeho strany došlo pouze k formálnímu pochybení.
16. V další části svého vyjádření zadavatel uvádí, že dne 10. 10. 2014 rozhodl o zrušení části 2 veřejné zakázky podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona. V souvislosti se zrušením této části veřejné zakázky pak v souladu s § 110 odst. 2 zákona a § 110 odst. 4 zákona poskytl uchazečům, kteří podali nabídku, desetidenní lhůtu na podání námitek proti zrušení zadávacího řízení, resp. proti vyloučení ze zadávacího řízení. Z uvedeného podle názoru zadavatele vyplývá, že bylo jeho povinností vyčkat na uplynutí lhůty pro podání námitek a teprve poté činit další kroky v souvislosti s ukončením zadávacího řízení veřejné zakázky, neboť jinak by svým postupem popřel právo uchazečů na ochranu před postupem zadavatele ve smyslu § 110 odst. 7 zákona a samotný smysl námitek v zadávacím řízení. Z toho, že písemná zpráva zadavatele byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 31. 10. 2014 (tento údaj se týká části 2 veřejné zakázky, pozn. Úřadu), tedy jedenáct dní po uplynutí lhůty pro podání námitek, je podle názoru zadavatele zřejmé, že dodržel lhůtu stanovenou v § 85 odst. 4 zákona, neboť ta počíná běžet až po uplynutí lhůty pro podání námitek. Podle názoru

zadavatele nelze ustanovení § 85 odst. 4 zákona vnímat izolovaně, ale ve vztahu k ostatním ustanovením zákona, neboť zákonodárce zcela jistě nekoncepoval princip veřejného zadávání v zákoně tak, že by okamžik zrušení veřejné zakázky a s ním související práva a povinnosti všech stran předcházel uplynutí lhůty pro podání námitek.

17. Zadavatel dále uvádí, že nerozporuje skutečnost, že neuvedl v zadávacích podmínkách veřejné zakázky lhůtu, po kterou jsou uchazeči vázáni svou nabídkou, tedy zadávací lhůtu. Zadavatel zde uvádí, že zadávací dokumentace byla zpracována se zadávací lhůtou 90 dnů, avšak při kompletaci textové části pro tisk došlo k administrativnímu pochybení, způsobenému pravděpodobně chybou textového editoru. Podle názoru zadavatele tak došlo z jeho strany pouze k formálnímu pochybení.
18. V závěru svého stanoviska zadavatel na základě výše uvedeného konstatuje, že při realizaci veřejné zakázky nedošlo k tak závažnému pochybení, které by mělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky a jeho jednání nedosáhlo intenzity správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona a navrhuje, aby Úřad správní řízení zastavil.

Vyjádření zadavatele ze dne 4. 12. 2015

19. Zadavatel se k usnesení č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-41363/2015/543/JWe ze dne 26. 11. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2015, které Úřad obdržel téhož dne, s tím, že se k podstatě správního řízení vyjádřil již před zahájením správního řízení ve svém vyjádření ze dne 21. 10. 2015 a následně po zahájení správního řízení dne 19. 11. 2015. Nové důkazy zadavatel v rámci správního řízení nenavrhuje a opakovaně sděluje, že z jeho strany nedošlo v rámci zadávacího řízení veřejné zakázky k tak závažnému porušení zákona, aby byla naplněna skutková podstata správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona.
20. V závěru svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby Úřad z výše uvedených důvodů správní řízení zastavil, případně aby vydal rozhodnutí, že zadavatel nespáchal správní delikt, z něhož byl podezříván.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

21. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření předložených zadavatelem a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 43 odst. 2 zákona a zásadou transparentnosti zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona nestanovil ve výzvě k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014 na část 1 veřejné zakázky délku zadávací lhůty nebo její konec datem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel s vybraným uchazečem uzavřel dne 5. 11. 2014 kupní smlouvu na plnění předmětu části 1 veřejné zakázky. Úřad dále konstatuje, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o části 1 veřejné zakázky ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno uzavřením kupní smlouvy dne 5. 11. 2014 s vybraným uchazečem, tedy nejpozději do 20. 11. 2014, ale až dne 26. 11. 2014, a dále tím, že v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o části 2 veřejné zakázky ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno dne 10. 10. 2014 vydáním

rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení na tuto část veřejné zakázky, tedy nejpozději do 27. 10. 2014, ale až dne 31. 10. 2014. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující.

Relevantní ustanovení zákona

22. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
23. Podle § 43 odst. 1 zákona je zadávací lhůta lhůta, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni. Zadávací lhůtu stanoví zadavatel zejména s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky.
24. Podle § 43 odst. 2 zákona je zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení stanovit délku zadávací lhůty nebo její konec datem.
25. Podle § 43 odst. 3 zákona začíná zadávací lhůta běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a končí dnem doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Zadávací lhůta se prodlužuje uchazečům, s nimiž může zadavatel v souladu s tímto zákonem uzavřít smlouvu, až do doby uzavření smlouvy podle § 82 odst. 4 zákona nebo do zrušení zadávacího řízení.
26. Podle § 85 odst. 1 zákona vyhotoví zadavatel o každé veřejné zakázce písemnou zprávu.
27. Podle § 85 odst. 4 zákona zadavatel uveřejní písemnou zprávu na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
28. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
29. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

Posouzení právního postavení zadavatele

30. Úřad v úvodu posoudil otázku právního postavení Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava jako zadavatele podle § 2 zákona.
31. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
32. Z § 101 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), ve spojení s přílohou č. 1 citovaného zákona vyplývá, že Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava je veřejnou vysokou školou podle citovaného zákona.

33. Podle § 1 zákona o vysokých školách jsou vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že:
- a) uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
 - b) umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
 - c) poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,
 - d) hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,
 - e) přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,
 - f) rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů.
34. Úřad konstatuje, že potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů a bezpochyby k nim náleží i potřeby vztahující se ke sféře vzdělávání. Jestliže vysoké školy svou činností, resp. poskytováním svých služeb, směřují k uspokojení potřeb společnosti v oblasti vědecké, kulturní, sociální a ekonomické, nemůže být sporu o tom, že jsou zakládány za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, neboť poskytování vzdělávacích služeb je jedním ze základních předpokladů hospodářského, politického i společenského rozvoje celé společnosti. Vzhledem k právě řečenému a s ohledem na způsob financování zadavatele Úřad uzavírá, že zadavatel byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu (a sice za účelem poskytování terciálního vzdělávání), které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Úřad má tudíž za prokázané, že zadavatel naplňuje podmínku vymezenou v § 2 odst. 2 písm. d) bodu 1. zákona.
35. K tomu, aby bylo možné zadavatele v šetřeném případě označit za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, je dále podstatné ověřit, zda je splněna i druhá z podmínek předvídaných v citovaném ustanovení zákona.
36. Podle § 18 odst. 2 písm. a) zákona o vysokých školách je příjmem rozpočtu veřejné vysoké školy zejména příspěvek ze státního rozpočtu na vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost.
37. Jak vyplývá z výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2014, zadavateli bylo v roce 2014 z veřejných zdrojů České republiky a ze zahraničí poskytnuto 2 149 294 000 Kč, z toho 2 106 288 000 Kč tvořily prostředky plynoucí z veřejných rozpočtů České republiky a 43 006 000 Kč tvořily veřejné prostředky ze zahraničí. Normativní prostředky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy byly poskytnuty ve výši 1 952 191 000 Kč. Z výroční zprávy

dále plyne, že celkové výnosy zadavatele ke dni 31. 12. 2014 činily částku ve výši 2 792 835 000 Kč.

38. Z údajů o hospodaření zadavatele za rok 2014 uvedených v předchozím bodu vyplývá, že financování zadavatele bylo v roce 2014, kdy bylo zadávací řízení zahájeno, zajišťováno z více než 50 % z veřejných zdrojů, a proto Úřad konstatuje, že byla splněna i druhá podmínka uvedená v § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
39. Z výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel je právnickou osobou, která byla zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem.
40. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že zadavateli svědčí postavení veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.

Ke stanovení délky zadávací lhůty

41. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že povinnost zadavatele stanovit v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení zákonným způsobem zadávací lhůtu, tedy lhůtu, ve které je uchazeč vázán svou nabídkou, zajišťuje uchazečům právní jistotu, že po uplynutí této lhůty již nebudou povinni uzavřít smlouvu v zadávacím řízení veřejné zakázky v případě, že vzhledem k vývoji trhu jim jejich nabídková cena nezajistí předpokládaný zisk. Mimo jiné i z tohoto důvodu je v § 43 zákona uvedeno, že zadávací lhůtu zadavatel stanoví zejména s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky tak, že uvede její délku nebo její konec datem. S ohledem na výše uvedené Úřad podotýká, že zadavatel si musí být vždy vědom toho, že tím, že zadávací lhůtu opomine v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení stanovit, může výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat, neboť není vyloučeno, že někteří dodavatelé, kteří by byli schopni předmět veřejné zakázky úspěšně splnit, nepodají v zadávacím řízení nabídku právě z důvodu nejasnosti doby, po kterou by svou nabídkou byli vázáni. Úřad dále poznamenává, že zadavatel je při vymezení zadávacích podmínek obecně, tedy i při stanovení zadávací lhůty, limitován základními zásadami zadávacího řízení, tj. zásadami nediskriminace, transparentnosti a rovného zacházení, jež nachází své vyjádření v § 6 odst. 1 zákona, a musí tudíž vymezit všechny své požadavky tak, aby bezdůvodně nejen neomezil, ale ani neodradil dodavatele od účasti v zadávacím řízení a naopak umožnil rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit.
42. K významu zásady transparentnosti, uvedené v § 6 odst. 1 zákona se ve svém rozsudku č. j. 62 Af 47/2010 - 53 ze dne 15. 2. 2012 vyjádřil Krajský soud v Brně, který konstatoval, že *„Pokud jde o zásadu transparentnosti (...), tak ta má zajistit, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Transparentním postupem pak soud chápe takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně. Naopak, jak již zdejší soud uvedl například ve svém rozhodnutí ve věci sp. zn. 31 Ca 166/2005, požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, je by zadávací řízení činily*

nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným, nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“

43. Z výše uvedeného tak vyplývá, že zadavatelem stanovená, resp. v šetřeném případě nestanovená, zadávací lhůta nesmí vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení či jakémukoliv zvýhodnění některého z dodavatelů. Zadavatel musí naopak postupovat v zadávacím řízení veřejné zakázky transparentně a umožnit rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit. Zásada transparentnosti se pak při povinném stanovení zadávací lhůty promítá do ustanovení § 43 odst. 1 a 2 zákona, podle kterého je zadavatel (v šetřeném případě) povinen stanovit zadávací lhůtu ve výzvě k podání nabídek s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky tak, že uvede její délku nebo její konec datem.
44. Z dokumentace o veřejné zakázce (viz bod 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá, že zadavatel pro veřejnou zakázku jako celek ani pro její jednotlivé části zadávací lhůtu podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 zákona nestanovil žádným ze způsobů uvedených v § 43 odst. 2 zákona. Úřad z dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že zadavatel v části VIII „Podání nabídky“ výzvy k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014 sice stanovil konečnou lhůtu pro podání nabídek dne 26. 9. 2014, a tím i počátek běhu zadávací lhůty, nestanovil však délku zadávací lhůty, do které jsou uchazeči svými nabídkami vázáni. Konec zadávací lhůty nebyl vyjádřen datem, nebo délkou zadávací lhůty v měsících či dnech, ode dne konce lhůty pro podání nabídek, jak požaduje ustanovení § 43 odst. 2 zákona.
45. Úřad dále uvádí, že jednou z podmínek pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je, že nezákonný postup zadavatele podstatně ovlivnil, resp. mohl podstatně ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel v důsledku svého nezákonného postupu, spočívajícího v tom, že ve výzvě k podání nabídek nestanovil zadávací lhůtu dle § 43 odst. 2 zákona, mohl ze soutěže o veřejnou zakázku vyloučit ty dodavatele, kteří by byli odborně schopni splnit předmět veřejné zakázky, avšak nabídku na veřejnou zakázku nepodali, neboť neměli jistotu, po jakou dobu od podání možných nabídek či do jakého data budou svou nabídkou vázáni. Potencionální uchazeči tedy neměli dostatek informací k tomu, aby zejména cenovou část svých nabídek zpracovali řádně a výše popsané nezákonné jednání zadavatele je tak mohlo od podání nabídky na veřejnou zakázku odradit. Nelze přitom zcela vyloučit, že nabídka některého z těchto uchazečů mohla být pro zadavatele ekonomicky výhodnější než nabídka vybraného uchazeče. Z uvedeného důvodu Úřad konstatuje, že výše uvedený nezákonný postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
46. V této souvislosti Úřad k možnému vlivu postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R406/2013/VZ-19255/2014/310/PMo ze dne 12. 9. 2014, v němž předseda Úřadu konstatoval, že „v tomto kontextu je třeba poukázat na znění ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož postačuje pouhá možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, což vyplývá z formulace tohoto ustanovení zákona, cit.: „...nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku“. V rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc již ze dne 12. 2. 2009 předseda Úřadu konstatoval, že „Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud

jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. (...) k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“ Je tedy zřejmé, že není nezbytné prokázat, že ke skutečnému podstatnému ovlivnění výběru nejhodnější nabídky fakticky došlo, ale postačí „pouhá“ eventualita, resp. potencialita, podstatného ovlivnění výběru nejhodnější nabídky. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72 dovodil, že „pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení [Pozn. Úřadu: § 120 odst. 1 písm. a)] (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky“.

47. Krajský soud v Brně pak v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že „Z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu (...) již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách“.
48. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 43 odst. 2 zákona a zásadou transparentnosti zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona nestanovil ve výzvě k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014 na část 1 veřejné zakázky délku zadávací lhůty nebo její konec datem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel s vybraným uchazečem uzavřel dne 5. 11. 2014 kupní smlouvu na plnění předmětu části 1 veřejné zakázky. Z uvedeného důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ke zveřejnění písemných zpráv o částech 1 a 2 veřejné zakázky na profilu zadavatele

49. Úřad k uveřejňovacím povinnostem zadavatele v obecné rovině uvádí, že uveřejňování je jedním ze základních nástrojů zajišťujících dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tyto povinnosti jsou důležité, a mají tak své opodstatnění, i z hlediska možnosti veřejné kontroly (viz níže).
50. Aby mohl být proces zadávání veřejné zakázky považován za transparentní a mohla proběhnout i následná kontrola procesu zadávání, je nezbytné, aby veřejnost disponovala co nejvíce informacemi o průběhu i výsledku zadávacího řízení (tzv. princip veřejné publicity výsledků realizovaných zadávacích řízení, na němž je zákon mj. postaven), což je podmíněno

mj. i zákonem definovanými uveřejňovacími povinnostmi zadavatele. Cílem uveřejňovacích povinností je umožnění kontroly dodržování principů hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji (s pomocí údajů uvedených na profilu zadavatele, ve Věstníku veřejných zakázek a v případě nadlimitních veřejných zakázek, u nichž jsou uveřejňovací povinnosti plněny i na evropské úrovni, rovněž s pomocí údajů dostupných v Úředním věstníku Evropské unie), a to jak prostřednictvím kontroly prováděné k tomu příslušnými orgány či institucemi, tak i prostřednictvím kontroly občanů, tj. nejširší veřejností. Důležitost takto prováděné kontroly je pak z pohledu zákonodárce vyjádřena tím, že porušením uveřejňovací povinnosti se zadavatel dopouští správního deliktu, za který hrozí zadavateli postih, a to aniž by nesplnění předmětné povinnosti muselo mít vliv na výběr nejhodnější nabídky. Informace shromážděné prostřednictvím zákonem stanoveného uveřejňování pak taktéž slouží ke statistickému vyhodnocování veřejných zakázek, které jsou k dispozici veřejnosti ve Věstníku veřejných zakázek, případně v Úředním věstníku Evropské unie.

51. Z výzvy k podání nabídek vyplývá, že veřejná zakázka byla rozdělena na dvě části (blíže viz bod 3 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
52. Zadavatel ukončil zadávací řízení části 1 veřejné zakázky dne 5. 11. 2014 uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem (viz bod 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a byl tedy v souladu s § 85 odst. 4 zákona povinen zveřejnit písemnou zprávu zadavatele o této části veřejné zakázky na svém profilu zadavatele nejpozději dne 20. 11. 2014.
53. Z profilu zadavatele (<https://www.ppe.cz/>) je zřejmé, že zadavatel uveřejnil písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 1 na svém profilu dne 26. 11. 2014, tj. 21 dnů od ukončení zadávacího řízení v části 1 veřejné zakázky (přičemž nejpozději měla být předmětná písemná zpráva uveřejněna dne 20. 11. 2014).
54. S odvoláním na obsah vyjádření zadavatele k zahájení správního řízení ze dne 19. 11. 2015 Úřad konstatuje, že zadavatel nepopírá, že písemnou právu o části 1 veřejné zakázky zveřejnil na svém profilu zadavatele později, než je mu uloženo v § 85 odst. 4 zákona.
55. Jak je uvedeno v bodu 5 odůvodnění tohoto rozhodnutí, zadavatel zrušil část 2 veřejné zakázky svým rozhodnutím ze dne 10. 10. 2014 a tímto dnem začala běžet lhůta 15 dnů, ve které byl zadavatel povinen podle § 85 odst. 4 zákona zveřejnit písemnou zprávu o části 2 veřejné zakázky na svém profilu zadavatele.
56. Z profilu zadavatele (<https://www.ppe.cz/>) je zřejmé, že zadavatel uveřejnil písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 2 na svém profilu dne 31. 10. 2014, tj. 21 dnů od ukončení zadávacího řízení v části 2 veřejné zakázky (přičemž nejpozději měla být předmětná písemná zpráva uveřejněna dne 27. 10. 2014).
57. V této souvislosti Úřad podotýká, že k ukončení zadávacího řízení ve smyslu § 85 odst. 4 zákona může dojít v souladu s ustanoveními hlavy VIII „Ukončení zadávacího řízení“ zákona pouze dvojnásobem, a to buď uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem podle zásad uvedených v § 81 a následujících zákona nebo zrušením zadávacího řízení podle § 84 zákona.
58. Úřad dále upozorňuje na to, že zatímco smlouvu s vybraným uchazečem nesmí zadavatel podle § 82 odst. 1 zákona uzavřít před uplynutím lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky podle § 110 odst. 4 zákona, tato povinnost není v zákoně

vymezena v souvislosti s rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení podle § 84 zákona a zrušení zadávacího řízení tedy nastává již dnem, v němž zadavatel rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přijal.

59. Z výše uvedených důvodů Úřad konstatuje, že nelze akceptovat argumentaci zadavatele, podle které měl písemnou zprávu o části 2 veřejné zakázky na svém profilu zveřejnit do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 110 odst. 4 zákona a že ji tedy uveřejnil ve lhůtě podle § 85 odst. 4 zákona (blíže viz bod 16 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Jak vyplývá z výše uvedeného, zadavatel byl povinen zveřejnit písemnou zprávu o části 2 veřejné zakázky v souladu s § 85 odst. 4 zákona do 15 dnů od rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení této části veřejné zakázky, ke kterému došlo dne 10. 10. 2014, tedy nejpozději do 27. 10. 2014. To však zadavatel neučinil a písemnou zprávu o části 2 veřejné zakázky zveřejnil až dne 31. 10. 2014, tedy čtyři dny po marném uplynutí zákonné lhůty.
60. K obsahu ustanovení § 85 odst. 4 zákona Úřad uvádí, že je jím jednoznačně určena povinnost veřejnému zadavateli uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, tedy buď od uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, nebo od zrušení zadávacího řízení.
61. Dále Úřad konstatuje, že ze systematického zařazení § 85 odst. 4 v zákoně (v části nazvané „Zadávací řízení“) jednoznačně vyplývá, že povinnost stanovená v § 85 odst. 4 zákona je součástí zadávacího řízení (část druhá zákona), a to konkrétně úkonem směřujícím k jeho ukončení (hlava VIII. části druhé zákona), a je tedy v šetřeném případě závazná i pro zadavatele, který zadává veřejnou zakázku malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, což upravuje § 26 odst. 5 zákona.
62. S odkazem na výše popsané skutečnosti Úřad konstatuje, že zadavatel v případě části 1 veřejné zakázky postupoval v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 1 do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 1, které bylo ukončeno uzavřením smlouvy dne 5. 11. 2014 s vybraným uchazečem, tedy nejpozději do 20. 11. 2014, ale až dne 26. 11. 2014, tj. 21 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 1. Úřad dále konstatuje, že zadavatel rovněž v případě části 2 veřejné zakázky postupoval v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 2 ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 2, které bylo ukončeno dne 10. 10. 2014 rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení v části 2 veřejné zakázky, tedy nejpozději do 27. 10. 2014, ale až dne 31. 10. 2014, tj. 21 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 2. Tímto postupem zadavatel naplnil skutkovou podstatu správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, jak je uvedeno ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí.

IV. K ULOŽENÍ POKUTY

63. Jak vyplývá z § 120 odst. 1 písm. a) zákona, zadavatel se dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

64. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 43 odst. 2 zákona a zásadou transparentnosti zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona nestanovil ve výzvě k podání nabídek ze dne 9. 9. 2014 na část 1 veřejné zakázky délku zadávací lhůty nebo její konec datem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel s vybraným uchazečem uzavřel dne 5. 11. 2014 kupní smlouvu na plnění předmětu části 1 veřejné zakázky.
65. Jak vyplývá z § 120 odst. 1 písm. b) zákona, zadavatel se dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
66. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 1 do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 1, které bylo ukončeno uzavřením smlouvy dne 5. 11. 2014 s vybraným uchazečem, a když v rozporu s ustanovením § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu o veřejné zakázce pro část 2 ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v části 2, které bylo ukončeno dne 10. 10. 2014 rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení v části 2 veřejné zakázky.
67. Vzhledem ke zjištěným správním deliktům Úřad přistoupil k uložení pokuty, neboť veřejná zakázka již byla v části 1 zadána a v části 2 bylo zadávací řízení zrušeno a nápravy tak nelze dosáhnout.
68. Podle § 121 odst. 3 zákona účinného v době spáchání správního deliktu odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezhájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán. Úřad dodává, že předmětné ustanovení bylo s účinností ode dne 6. 3. 2015 novelizováno, přičemž podle § 121 odst. 3 zákona účinného v době vydání tohoto rozhodnutí odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezhájil správní řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
69. Úřad v šetřeném případě aplikoval výjimku zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a posoudil případ podle pozdějšího zákona (zákona účinného v době vydání tohoto rozhodnutí), neboť došel k závěru, že je pro zadavatele příznivější. Při posuzování příznivosti právní úpravy vycházel Úřad zejména ze skutečnosti, že zákon účinný v době zahájení zadávacího řízení umožňoval oproti stávající právní úpravě zahájit správní řízení s větším časovým odstupem od okamžiku spáchání správního deliktu či od okamžiku, kdy se o něm Úřad dozvěděl. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona proto Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona ve znění pozdějších předpisů. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 7. 10. 2015 a z vyjádření zadavatele k podnětu, které obdržel dne 22. 10. 2015, přičemž správní řízení ve věci spáchání správních deliktů bylo zahájeno dne 9. 11. 2015 doručením oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0786/2015/VZ-38227/2015/543/JWe ze dne 6. 11. 2015. Kuplynutí lhůty vymezené zákonem pro zahájení správního řízení tedy nedošlo. Rovněž při zohlednění skutečnosti, že ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne

5. 11. 2014, tj. v okamžiku uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, že ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dne 21. 11. 2014, kdy se zadavatel ocitl v prodlení se splněním své zákonné uveřejňovací povinnosti ohledně části 1 veřejné zakázky, neboť lhůta k jejímu splnění mu marně uplynula dne 20. 11. 2014, a že ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo dne 28. 10. 2014, kdy se zadavatel ocitl v prodlení se splněním své zákonné uveřejňovací povinnosti ohledně části 2 veřejné zakázky, neboť lhůta k jejímu splnění mu marně uplynula dne 27. 10. 2014, lze konstatovat, že odpovědnost zadavatele za předmětné správní delikty nezanikla.

70. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž za jeho spáchání lze podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona zadavateli uložit pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.
71. Cena části 1 veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, činí podle smlouvy 32 000 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tedy činí částku ve výši 3 200 Kč.
72. Zadavatel se v šetřeném případě dopustil rovněž dvou správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, přičemž za jejich spáchání lze podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona zadavateli uložit pokutu do 20 000 000 Kč.
73. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoli veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008–67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007–135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
74. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost,

že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.

75. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že pro stanovení konkrétní výše uložené pokuty je nutné posuzovat jednotlivé sazby za uvedené správní delikty samostatně.
76. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
77. V šetřeném případě se zadavatel dopustil jednoho správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, za který lze podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona zadavateli uložit pokutu do 10 % ceny zakázky, tedy 3 200 Kč, a dále dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, za něž lze podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona zadavateli uložit pokutu do 20 000 000 Kč.
78. Pro uložení pokuty je třeba určit, který ze tří správních deliktů uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí je deliktem závažnějším, a z něj vyjít při určení výše sankce v rámci tohoto správního řízení. Horní hranice sankce je ve vztahu k deliktům uvedeným ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí totožná, neboť v obou případech se jedná o stejnou skutkovou podstatu vymezenou v § 120 odst. 1 písm. b) zákona a pro účely určení výše se sankce se tedy shodně aplikuje § 120 odst. 2 písm. b) zákona. Vzhledem k tomu, že horní hranice sankce je v případě deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí výrazně nižší než horní hranice sankce u deliktů uvedených ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí, konstatuje Úřad, že závažnějšími delikty jsou delikty uvedené ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí.
79. V případě, že je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná (jako v tomto případě), pak platí, že správní orgán uloží jedinou sankci ve výměře podle některého z nich (při aplikaci zásady absorpce přitom Úřad zohlední, že účastník řízení se dopustil dalších deliktů).
80. Za situace, kdy z pouhého porovnání skutkových podstat vymezených zákonem nelze určit, který delikt je v posuzovaném případě závažnější, neboť oba zadavatelem spáchané delikty jsou totožné, Úřad bez dalšího konstatuje, že je ukládána za delikt specifikovaný ve výroku II. tohoto rozhodnutí v souvislosti s nesplněním uveřejňovací povinnosti. Spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a III. tohoto rozhodnutí vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost při úvaze o určení výše pokuty uložené zadavateli.
81. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
82. Hlavním kritériem, které je dle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlídnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti

správního deliktu, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující.

83. Co se týče posouzení závažnosti spáchaného správního deliktu, Úřad konstatuje, že postupem zadavatele došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu zadavatele ze strany veřejnosti, jenž přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. V šetřeném případě zadavatel sice nesplnil svoji uveřejňovací povinnost ve lhůtě podle § 85 odst. 4 zákona, avšak toto své pochybení napravil dodatečně, a to s malým časovým odstupem. Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil stupeň závažnosti správního deliktu v šetřeném případě jako méně závažný, jelikož informovanost veřejnosti byla dodatečně zajištěna.
84. Jako polehčující okolnost při rozhodování o výši pokuty zohlednil Úřad tedy fakt, že veškeré uveřejňovací povinnosti zadavatel splnil, než došlo k přezkumu postupu zadavatele ze strany Úřadu. Dle názoru Úřadu se tak jedná o méně závažný delikt, než kdyby předmětné dokumenty nebyly uveřejněny vůbec, neboť byla zřejmá snaha o napravení protiprávního stavu z vlastní iniciativy zadavatele. Jako další polehčující okolnost vzal Úřad v úvahu skutečnost, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku s celkovou konečnou hodnotou 32 000 Kč včetně DPH (tj. hodnota části 1 veřejné zakázky, když v části 2 veřejné zakázky bylo zadávací řízení zrušeno). V této souvislosti Úřad zohledňuje, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole).
85. Při určení výše pokuty Úřad vzal v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z Výroční zprávy o hospodaření Vysoké školy báňská - Technické univerzity Ostrava za rok 2014 vyplývá, že zadavatel hospodaří s finančními prostředky v řádu jednotek miliard korun (<http://www.vsb.cz>). S ohledem na uvedené skutečnosti nelze uloženou pokutu v žádném smyslu považovat za likvidační.
86. Při posuzování výše uložené pokuty vycházel Úřad z premisy, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty, vzhledem k okolnostem případu, jako dostačující. Proto Úřad zadavateli uložil pokutu ve výši 5 000 Kč. Uložená pokuta se pohybuje při spodní hranici zákonné sazby a plní tak výrazně preventivní funkci. Je však současně třeba mít na paměti, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu. Peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.
87. Vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil Úřad k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy ve výši 5 000 Kč, neboť dospěl k závěru, že daná výše pokuty naplňuje dostatečně, vzhledem k okolnostem případu, obě shora uvedené základní funkce právní odpovědnosti.

88. Uložená pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy